

# Pán přijímá pouze čisté srdce

→ *Promluva Satja Sái Báby z 6. září 2004 (dopoledne)* ←

Ó Kršno! Nejíš, co Ti dávám. Nejíš naše domácí jídlo.  
Chodíš do domů pasáčeků a pokradmu jíš máslo.  
Kazíš si své dobré jméno můj drahý!

(báseň v telugu)

Takto vyjadřovala jednoho dne matka Jašódá svou sklíčenost, rozmrzelá stížnostmi sousedů. Kárala Ho: „Ó Kršno! Musím kvůli Tvým rošťárnám přestat mnohé nesnáze. Nemáš chuť na jídlo připravené v našem domě. Vždy se Ti líbí to, co nachystají u sousedů. Jak si s Tebou mám poradit?“ Pravda, lidé projevují chuť na jídlo ze sousedních domů. Zatímco si majitel cukrárny, sedící ve svém obchodě, vychutnává sladkou vůni *laddu*, dělá si chutě na burisony z jiného obchodu.

Kašjapa, velký oddaný Pána, se zcela odevzdal u Jeho lotosových nohou, a byl naprosto ponořen do boží blaženosti. Jednoho dne za ním přišla jeho žena Adití a radila mu: „Můj drahý! Nemáme děti. Vše jsi odevzdal Pánu. Proč se k němu nemodlíš, aby nám požehnal dítětem?“

Císař Bali v *krtajuze* konal mnoho *jadžní* (obětních obřadů). Po dokončení sto sedmi *jadžní* zařizoval přípravy pro vykonání sté osmé *jadžni* známé jako Višvadžit. Když ji prováděl, objevil se před ním Pán Višnu jako Vámana ve vzezření zakrslého *bráhmana*. Vámana požádal o tři kroky země, které mu Bali hodlal dát jako milodar. Mezitím přišel císařův učitel Šukráčárja a pokoušel se Baliho od tohoto úmyslu odradit. Radil mu: „Nedávej prosím milodarem nic tomuto malému *bráhmanovi*, ani mnohem méně než tři kroky země. Nepodceňuj Ho. Není to obyčejný *bráhman*. Je to *avatár* Višnu. Narodil se mudrci Kašjapovi coby vyplnění prosby na znamení Višnuovy přízně.“

Císař Bali však učitelově radě nevěnoval pozornost. Zeptal se Pána Vámany: „Pane, co pro Vás mohu udělat?“ Vámana odpověděl: „Ó králi! Nic nepotřebuji,

dej mi jen tři kroky půdy.“ Šukráčárja znovu naléhal na Baliho: „Ó králi! Považujete tuto bytost za obyčejného *bráhmána*. Ne, ne. Je schopný naplnit celý vesmír. Není od Vás moudré jeho prosbu splnit.“ Ale císař Bali zamítl jeho radu s tím, že svůj slib nemůže vzít zpět, protože by bylo velkým hříchem nedostát vlastnímu slovu.

Za oněch dob lidé pokládali za lepší smrt, než nedostát svému slovu. Dnes, v *kalijuze*, lidé činí sliby a porušují je dle libosti. Císař Bali měl čisté srdce. Když jednou něco slíbil, splnil to, děj se co děj! Řekl: „Dal jsem tomuto *bráhmanskému* chlapci slovo a jsem při plnění svého slibu připraven na cokoli. Obětuji mu plody všech *jadžní*, které jsem konal, včetně té, jež konám nyní. S těmi slovy pověsil girlandu plodů 108 jím konaných *jadžní* kolem Vámanova krku a poklonil se mu tváří k zemi. (Když toto Svámí řekl, vytvořil náhrdelník 108 zlatých mincí.)

Jednou nohou Vámana pokryl veškerou obdrženou půdu. Rostl a svým druhým chodidlem zaplnil celý vesmír. Nebylo další místo, kam by udělal třetí krok. Tehdy Šukráčárja řekl: „Ó císaři! Nevšímal sis mé rady. Podcenil jsi tohoto *bráhmanského* chlapce oklamán jeho nevinným vzhledem. Vámana přijal oběť císaře Baliho, pochválil jeho velkodušnost a požehnal mu. Vámana byl malý vzrůstem, ale mohl zaplnit celý vesmír. Jako *avatár* byl *apraméja* (mimo veškerá omezení, nepopsatelný a nezměřitelný). Lidské bytosti mají omezení, ale *avatár* ne.

Východ a západ slunce se dějí podle předem určeného božího plánu, pravidelně, nepřetržitě. Slunce, Měsíc a hvězdy sledují přesný řád. Všechny pět prvků ve vesmíru plní řádně své povinnosti, jak je dáno Pánem. Dokonce i Bůh sám dodržuje pravidla, která pro všechny stanovil. Vše v božím stvoření se odehrává podle předem určeného božího plánu. Nic ve vesmíru, včetně pěti prvků, nemá nezávislou existenci. Člověk ale naneštěstí tuto boží moc, která řídí fungování vesmíru, není schopen poznat. Vědci vyvíjí bezmezné úsilí, aby tuto boží sílu objevili. Hvězdy v noci jasně září na nebi, avšak ve dne nejsou vidět.

*Slunce ráno vychází a večer zapadá  
s největší pravidelností každý den.  
Hvězdy se v noci krásně třpytí na nebi  
a skrývají se během dne.  
Větr neustále vane a občerstvuje živé bytosti,  
aniž by si na chvíli odpočinul.  
Řeky zurčí, jak stále tečou.*

*(báseň v telugu)*

Co by mohlo být příčinou tohoto jevu? Vědci tento aspekt zkoumali a došli k závěru, že hvězdy nejsou ve dne vidět, protože Slunce tou dobou oslnivě svítí. Podobně se snažili mnoha způsoby vysvětlit i boží moc.

Když je odstřižena pupeční šňůra a dítě je odděleno od matky, křičí. Proč? Nikdo nemůže toto tajemství probádat a vysvětlit. Ve chvíli, kdy na jazyk novorozence dáte kapku mléka nebo medu, šťastně spí. To znamená, že se lidská bytost už od okamžiku, kdy vyjde z mateřského lůna, snaží nasycit svůj hlad.

*Ó člověče! Těžce se namáháš,  
abys získal různé druhy poznání kvůli naplnění svého břicha.  
Navzdory veškeré své tvrdé práci a nabytým vědomostem  
nejsi schopen zažít tvalé štěstí.  
Proč místo toho nerozjímáš o Pánu a nehledáš v Něm útočiště?  
On ti jistě ukáže cestu, jak překonat trápení.*

*(báseň v telugu)*

Každá lidská bytost si myslí, že se narodila, jen aby plnila své břicho. Neustále se snaží získat jídlo. V přírodě je ještě jiný zajímavý úkaz. Větve stromu se větrem třou jedna o druhou a z tření dvou kusů dřeva vzniká oheň. Jak se to stane? Ačkoli je ve dřevě stromu oheň, strom neshoří. Proč? Ani jeden vědec nemohl dosud toto tajemství odhalit. V přírodě je více takových nevysvětlitelných jevů. S úmyslem poznat a pochopit takové úkazy se člověk neustále zabývá hledáním božství. Nemusí však hledat Boha, jenž je všudypřítomný.

*Ó člověče!  
Prodíráš se těžce životem pro pouhé naplnění svého břicha.  
Osvojuješ si nesčetné druhy poznání z nejrůznějších oblastí.  
Zkoumej a ptej se sám sebe, jak velkého štěstí jsi dosáhl tím,  
že trávíš veškerý čas od úsvitu do soumraku  
nabýváním světského poznání a získáváním bohatství,  
zatímco zapomínáš na Boha.*

*(báseň v telugu)*

Vše v tomto vesmíru se hýbe přesně podle božské vůle a moci. Člověk o své vlastní vůli nemůže dosáhnout ničeho. Božská síla se ve vesmíru projevuje různými způsoby, v podobě různých druhů energie. Lidé si myslí, že jsou

někým stvoření. Přesně řečeno, nikdo je nestvořil. Jsou přírodním jevem, který se projevuje z boží vůle. Když například udeříme o sebe dvěma kameny, vznikne oheň. To znamená, že v kameni je skrytý oheň, ale neprojevuje se navenek. Takto jsou veškeré síly v přírodě latentní.

Před několika minutami mluvil jeden chlapec o Nandovi a Jašódě, pěstounských rodičích Pána Kršny. V té době neměli elektřinu. Lidé ve vesnici chodívali k Nandovi (protože byl vůdcem vesnice) a rozsvěcovali si olejové lampy od lampy zapálené v jeho domě. Věřili, že získají hojnost a blahobyť, když si zapálí lampu od lampy osvětlující dům zámožného člověka.

Do vesnice se nedávno přivdala Suguna. Její tchýně jí řekla, aby šla do Nandova domu a rozsvítila svou lampu od jejich. Když Suguna vešla do domu a rozsvítila lampu, uviděla v plameni Kršnu. Při této božské vizi ztratila vědomí těla. Upřela pohled na překrásnou formu Pána Kršny a byla ztracená v blaženosti. Dokonce si ani neuvědomovala, že jí hoří prsty dotýkající se plamene. Byla v úplné blaženosti. Mezitím přišly další ženy ze sousedních domů, aby si také rozsvítily lampy. Užasly, když se staly svědky této události. Viděly, že se Suguna neodtáhla od plamene, dokonce ani když jí hořely prsty. Potom si uvědomily, že má vizi Kršny. Zpívaly píseň popisující tuto událost. (Svámi zazpíval píseň v telugu. Význam několika prvních řádků je následující:)

*Zdá se, že Suguna měla vizi Gópály v Nandově domě.  
Spatřila Kršnu v plameni!*

Když Jašódá slyšela tuto píseň, doslova přiběhla. Uviděla, jak Suguně hoří prsty. Zatímco všechny pasačky (*gópiky*) tančily v extázi, Jašódá přistoupila k Suguně a vytáhla jí ruce z plamene. Kárala ji: „Ó Suguno! Nevšimla sis, že ti hoří prsty? Chceš, abychom měli špatnou pověst, že když někdo přijde do Nandova domu, spálí si prsty?“ Sugunina tchýně byla od přírody vznětlivá žena. Když slyšela o této události, přiběhla do domu Jašódy a ztropila kvůli ní velký výstup. Zakázala své snaše rozsvěcet si lampu v Nandově domě.

V domě Jašódy se stalo více zázraků. Po Kršnově odjezdu do Mathury nemohly *gópiky* snést Jeho odloučení a chřadly touhou po Jeho *daršanu* (spatření svaté osoby). V takové chvíli toužení se Kršna zjevil v Gókulu. Nicméně ani Nanda ani Jašódá Ho neviděli. Všechny *gópiky* se shromáždily v Nandově domě a modlily se, aby směly dostat Kršnův *daršan*. Začaly naříkat: „Nando a Jašódo! Držíte od nás Kršnu daleko. Řekněte nám prosím, kde je.“ Ale Kršna se nezjevil veřejně. Objevil se některým *gópikám* jednotlivě v odpověď na jejich modlitby.

Před několika minutami vyprávěl student naší Univerzity příhodu, v níž se před ním takto v odpověď na jeho modlitby zjevil Svámí. Nikdo jiný Svámího neviděl. Potom se chlapec znovu modlil: „Svámí! Jaký má význam udělit *daršan* pouze mně? Dej prosím *daršan* všem studentům, jinak mi nebudou věřit a budou se mi smát.“ Odvětil jsem: „Na tom nezáleží. Nechej lidi myslet si, co chtějí. Je to tvá zásluha (*prápti*), pouze ty sis zasloužil mě vidět.“ Po těchto slovech jsem zmizel.

Jednou Jašódá kárala malého Kršnu: „Ó! Můj drahý Kršno! Nejíš jídlo, které jsem Ti připravila. Chodíš do domů dojiček a jíš tam tajně máslo. Děláš mi starosti. Máslo prosáklé mateřskou láskou ti nechutná?“ Potom přivázala Kršnu provazem k hmoždíři. To je zkušeností každého na světě, že jídlo uvařené ve vlastním domě nám tolik nechutná, kdežto v jiných domech se zdá chutnější. To je zcela přirozené. Kršna nicméně nekradl máslo z domů ostatních pro jeho chuť. V této hře (*líle*) je skryto poselství. Máslo zde symbolizuje čisté srdce. Kdekoli je takové čisté srdce dostupné, Kršna si je bere. Takové čisté srdce bude měkké a sladké. Srdce *gópik* byla zralá oddaností. Byla čistá, měkká a sladká. Proto Kršna přišel do jejich domovů, aby jejich srdce ukradl.

O Kršnovi se mluví jako o zloději (*čóra*). Co krade? Srdce *gópik*, která jsou jako máslo, srdce, která jsou čistá, měkká a sladká. Pokud někoho oslovíte jako zloděje (*čóru*), bude rozzlobený. Pokud ale nazvete Kršnu „zloděj srdcí“ (*čitta čóra*), bude mít z takového pojmenování radost. Proto oddaní pějí chválu Pána velmi roztomile „*Čitta čóra Jašóda ke bál! Navaníta čóra Gópál! Gópál! Gópál! Gópál! Gópál! Góvardhanadhara Gópál! (Ó malý Jašódin Kršno! Ó Gópálo, zloději másla! Ó Gópálo, jenž jsi zvedl horu Góvardhana!)*“ Píseň takto krásně zazpívaná s citem (*bhávou*), melodií (*rágou*) a rytmem (*tálou*) se bude každému líbit.

Velcí svatí zpěváci jako Tjágarádža konali sladké obětování formou *kírtanů* zalitých *bhávou*, *rágou* a *tálou* a získali Jeho milost. V oddaných písních je tolik sladkosti. Takovým oddaným zpíváním jistě může být získána boží milost. Planými řečmi ji získat nemůžete. Pouze prostřednictvím zbožného zpívání prodchnutého *bhávou*, *rágou* a *tálou* může být božství dosaženo. Bůh bude takovým *sankírtanem* pohnut.

Účinnost oddaného zpěvu velebí i védy. Ale ani recitováním véd nemůže být Bůh dosažen. Několik hymnů velebících Boha je v Rgvédě, Jadžurvédě, Sámavédě a Atharvanavédě. Dokonce ani jednotlivým individuálním zpěvem těchto hymnů nemůže být obdržen boží *daršan*. Nicméně když jsou tyto hymny zhudebněny a zpívány s oddaností, můžete zažívat boží lásku. Proto je Bůh veleben jako *gánalóla* a *gánaprija* (potěšený zbožným zpěvem). Modlete se tedy k Bohu oddaným zpíváním.

Milost boží lze získat snadno. Někteří lidé mohou mít pochybnosti: „Neumíme dobře zpívat, musíme se to naučit. Jak můžeme Boha potěšit?“ Nedělejte si starosti. Možná nemáte hudební znalosti nebo sladký hlas. Na tom nezáleží. Zpívejte slávu boží s intenzivní láskou, v nějakém nápěvu, který znáte. To stačí, abyste pohnuli srdcem Boha.

Co je hudba? Není třeba vyvíjet zvláštní úsilí, abychom se hudbě naučili. Jednoduchá píseň s intenzivní láskou a touhou pohne Bohem. Recitujete například báseň: „Ó Rámo! Prosím, ochraňuj mne.“ (*Ráma! Nannu kápádu!*) V básni nebude sladkost. Je to jednoduché a doslovné vyjádření vašich pocitů. Podobně když se dovoláváte Boha slovy: „*Ráma! Nannu kápádu!*“, stane se z toho prázdné opakování slov. Když je stejný pocit vyjádřen v písni s krásnou melodií „*Ráma . . . Nannu kápádu . . .*“, bude tak sladký a milý Bohu. V hudbě je tolik sladkosti. Proto chcete-li dosáhnout Boha, musíte to udělat jedinečně zbožným zpíváním.

Nemusíte být zklamaní, pokud jste se hudbě neučili. Nač zklamání? Když se příliš upínáte (*appointment*), budete zklamáni (*disappointment*). Proto se na samém počátku na nedostatky neupínejte. Zpívejte slávu boží svým vlastním způsobem. To je nejsnazší cesta k dosažení Boha. Božská blaženost, z níž se radovaly *gópiky* v *avatáru* Kršnovi ve *dváparajuze*, je nepřekonatelná. Proto pamatujte na tuto boží blaženost a snažte se potěšit Boha svou láskou a oddaností.

Se žádným *avatárem* oddaní nesplynuli v božské lásce tak velkou měrou jako s *avatárem* Kršnou. Tisíce oddaných splynulo s Kršnou během Jeho *avatárství*. Proto chcete-li splynout s božstvím, oddaný zpěv je jediným prostředkem. Říká se, že Bůh je *gánaprija* (potěšený zbožným zpíváním). Kršna je nejlepším příkladem pro toto tvrzení. Jediné prosté jméno „Kršna“ zazpívané oddaným stačí, aby jím pohnulo. *Líly*, *mahimy* a zázračné činy konané Pánem Kršnou během Jeho *avatárství* jsou nepřekonatelné.

Drazí studenti!

Zpíváte mnohé *bhadžany*. Vy všichni se na *bhadžanech* podílíte. Ale každý z vás zpívá po svém. To není správné. Budete-li všichni zpívat jedním hlasem a jedním nápěvem s božskými pocity, Bůh se ve vašich milujících srdcích jistě usadí. Kršna je jediný *avatár*, který uděloval *daršan* různým lidem různými způsoby, objasňoval jejich pochybnosti o svém božství a nechával je splynout se svým vlastním Já. Kršna je jediný *avatár*, který učinil každého šťastným a blaženým svými sladkými a láskyplnými slovy.

Vtělení lásky!

Není nic lepšího než oddané zpívání. Jak velkou radost a štěstí čerpáte ze zpěvu písně „*Nanduni jinta Gópáludanta dípána kanipinčenanta*“ (Zdá se, že se v Nandově domě zjevil Gópála v plameni). Proto zpívejte takové oduševnělé písně s *bhávou*, *rágou* a *tálou*, abyste potěšili Boha a získali Jeho milost. Můžete zpívat jakékoliv množství *bhadžanů* a písní, ale pouze když budou zality intenzivní láskou, oddaností, sladkostí a jemným citem (*bhávou*), budete z nich čerpat nesmírné štěstí a radost.



*U příležitosti svátku Kršnáštami, v Prašánti Nilajam dne 6. září 2004*